

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

צ'רלטון בע"מ ח.פ. 511717688

תובעת

ע"י עו"ד דן וסטריך

נגד

שי בן-תורה ת.ז. 037641958

נתבע-מודיע לצד שלישי

ע"י עו"ד דניאל דן גור

הוט מערכות תקשורת בע"מ ח.צ. 52004007

הצד השלישי

ע"י עו"ד שני אניס וולנר

1

2

3

פסק - דין

4

תביעה לתשלום פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק בסך של 85,000 ₪, בעטיה של טענה להפרת זכות היוצרים של התובעת בעסקו של הנתבע – עסק לממכר טפסי הימורים מסוג לוטו וטוטו, מתיקה ומשקאות – בכך שהנתבע הקרין בעסקו שידור ספורט בערוצי התובעת בהקרנה שאינה פרטית מבלי שרכש מהתובעת זכות להקרין את ערוציה באופן פומבי.

7

8

9

א. ההליך והצדדים לו

10

1. הנתבע מנהל ומפעיל בית-עסק לממכר טפסי הימורים מסוג לוטו וטוטו, מתיקה ומשקאות

בגבעת אולגה (להלן **בית-העסק**). בבית-העסק מותקן מכשיר טלוויזיה, בו מוקרנים על-גבי מסך

מפוצל הגרלת ה'קיננו' – אותה מחייב ארגון הלוטו את התובע להציג בעסק, ושידורי טלוויזיה.

13

2. חוקר פרטי שפעל בשליחות התובעת, מר גיא בן יוסף (להלן **החוקר** או **בן יוסף**), ביקר בבית-

העסק ביקור יחיד ביום 12.4.2009 (להלן **המועד הקובע**) ותיעד את הנעשה בו באמצעות מצלמה

סמויה שנשא על גופו. לטענת התובעת הוקרן בבית-העסק במועד זה – על-גבי מסך הטלוויזיה,

לצדן של תוצאות הגרלת ה'קיננו' – אחד מערוצי הספורט של התובעת (להלן **ערוץ התובעת**); עוד

נטען שבמועד הקובע הוצג בערוץ התובעת שידור 'חי' של אירוע ספורט – משחק כדורגל מהליגה

האנגלית – שלתובעת נתונות זכויות היוצרים הבלעדיות בו (להלן **השידור המפר**).

21

3. אין חולק על כך שבמועד הקובע הנתבע לא התקשר עם התובעת בהסכם שהתיר לו לשדר

את ערוציה בהקרנה פומבית בבית-העסק, שעה שמצויים בו אחרים שאינם התובע ועובדיו של

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

- 1 העסק. מאחר שבמועד הקובע נכחו בבית-העסק לא רק התובע לבדו אלא גם לקוחות אחדים,
 2 גרסה התובעת כי הקרנת השידור המפר בערוץ התובעת בבית-העסק הייתה כרוכה מניה וביה
 3 בהפרת זכויות היוצרים שלה; הנתבע נדרש לפצותה בתשלום סך של 85,000 ₪, המהווה חלק מן
 4 הפיצוי הסטטוטורי ללא הוכחת נזק הקבוע בחוק זכות יוצרים בגין הפרת הזכות.
 5
 6 4. הנתבע כפר בטענות התובעת, הן במישור הזכות והן במישור ההפרה שיוחסה לו; בתוך כך
 7 טען כי הטלוויזיה המותקנת בבית-העסק נועדה לשימוש הפרטי בלבד, כלל אינה משרתת את
 8 לקוחות העסק, ושימוש בה בא בגדר המנוי שרכש לבית-העסק מהצד השלישי – הוט מערכות
 9 תקשורת בע"מ (להלן הוט או הצד השלישי). לחלופין טען כי אם תתקבל עמדתה של התובעת,
 10 לפיה הקרנת ערוצי התובעת בבית-העסק לשימוש הפרטי של הנתבע – תוך כניסה אקראית של
 11 לקוח למקום – עשויה לחייב את הנתבע בגין הפרת זכויותיה של התובעת, אזי יש לקבוע כי הצד
 12 השלישי הכשיל את הנתבע בכך שהתקין את ערוצי התובעת בבית-העסק, כל זאת על-יסוד מסמך
 13 התקשרות שמתייחס לשימוש בבית הלקוח ולא בבית-העסק.
 14
 15 5. הצד השלישי כפר בחבותו כלפי הנתבע, והטעים שמסמכי ההתקשרות שנערכו ונחתמו בין
 16 הוט לבין הנתבע הבהירו הבהר היטב מה השימוש המותר לנתבע בחבילת הערוצים שרכש ומהו
 17 שימוש שאיננו כזה.
 18
 19 6. לא הובאו לעיל אלא עיקר טענות הצדדים; ככל שיהא צורך בכך, ידונו טענות אלה ואחרות
 20 ביתר פירוט להלן. לתמיכת התביעה העידו שניים: מר אלכס וינשטיין, מנהל מחלקת עסקים
 21 בתובעת (להלן וינשטיין), והחוקר. לצד עדותו של הנתבע נשמעו מכריו-לקוחותיו: הי"ה אילן בן
 22 לולו, שלומי סיבוני, אליאב עזר ואיתן פיסחוב. לתמיכת הגנתו של הצד השלישי העידה גבי שירן
 23 אסולין, נציגת מחלקת פניות הציבור בהוט (להלן אסולין). ההפניות להלן הן לפרוטוקול הדיון,
 24 זולת אם צוין אחרת.
 25

ב. דיון והכרעה

- 26
 27
 28 במישור החבות נסמכה התביעה על שני טיעונים משלימים: האחד, כי לתובעת זכות יוצרים כדין
 29 בערוץ התובעת ובשידור המפר; השני, כי השימוש שנעשה בערוץ התובעת בבית-העסק במועד
 30 הקובע היה כרוך מניה וביה בהפרת זכות היוצרים האמורה של התובעת, באופן שהקים לה זכות
 31 לנטילת פיצוי סטטוטורי מן הנתבע ללא הוכחת נזק. אין צורך לומר שהוכחת הזכות הנטענת היא
 32 תנאי-שאינן-בלתו לקיומה של הפרה; אם לא הוכחה זכות, ממילא אין לכאורה מה שיופר. בחנתי
 33 בשימת לב את ראיות הצדדים ואת טיעוניהם בסיכומיהם. אין מנוס מלקבוע כי התובעת כלל לא
 34 הוכיחה את הזכות שעליה נשענה תביעתה ושבעטיה ועל-יסודה עתרה לסעד; משלא הוכחה זכות

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1. זו כדבעי, בראיות טובות, אין מקום להידרש לטענת ההפרה וממילא גם לא לסוגיית הנזק. ולטענות ביתר פירוט.

1. לכל אורך ההליך – בכתב-התביעה, בראיותיה ובטיעוניה בסיכומים – העלתה התובעת על נס את חשיבותה של זכות היוצרים ואת שפלותו של המפר אותה. טענה זו, כבודה במקומו מונח; כך גם באשר לפסקי-הדין שאליהם הפנתה התובעת ושעל-פיהם כשידור מסוג השידור המפר, עקרונית, להיות יצירה מוגנת בזכויות יוצרים. טענת התובעת נכונה ויפה כל אימת שהוכחו עצם קיומה של זכות יוצרים ביצירה קונקרטיית מזה והפרה של הזכות מזה. טענה זו, בעלת אופי כללי ועקרוני – כמוה כטיעונים אחרים מאותו סוג שעליהם נסמכה התובעת – אינה עשויה להיות תחליף להוכחה של זכות יוצרים קונקרטיית הנתונה לתובעת במה שכונה כאן השידור המפר.

התובעת היא 'המוציא מחברו'; עליה הנטל להוכיח את תביעתה על כל נדבכיה ויסודותיה, ככל שהנתבע לא הודה בהם. הנתבע הכחיש את טענותיה של התובעת במישור הזכות ועמד על חובתה להוכיחן: כך באשר לטענה כי בערוצי התובעת מופקות יצירות דרמטיות שלתובעת זכות בלעדית למצותן על-פי חוק זכות יוצרים ובכלל זה להעמידן לרשות הציבור ולשדרן בערוציה; כך באשר לטענה כי התובעת בעלת זכות בלעדית להעניק רישיון להקרנה ושידור או להעמיד את ערוציה לרשות הציבור; כך גם באשר לטענה כי התובעת מפיקה יצירות דרמטיות [ר' למשל סעי' 12, 14 ו-16 לכתב-ההגנה]. עיון בכתבי-הטענות מעלה שהיה על התובעת להרים את הנטל ולהוכיח כי היא אכן בעלת זכות יוצרים בשידור המפר. בעניין זה אין ידיעה שיפוטית או ידיעה כללית אחרת; מדובר בעניין שטעון הוכחה, לפי מאזן ההסתברויות הנוהג בהליך אזרחי, ככל עובדה אחרת. כפי שיובהר להלן, הוא אינו עשוי להיות מוכח באמצעות הנחות, השערות וקביעות עקרוניות מן הסוג שעליו השליכה התובעת את יתרה.

2. נטל ההוכחה בדבר עצם קיומה של זכות היוצרים הנתענת מונח לפתחה של התובעת, ועליה להרימו, לא רק מטעמים הנעוצים בדיני הראיות ובמעמדה כתובעת. טעם נוסף, כבד משקל, נעוץ בהבנת טיבם ומהותם של דיני זכויות יוצרים והסדרתם על-ידי המשפט.

נכונותו של המשפט להכיר בתוצרים אינטלקטואליים מסוגים שונים, ובתוכם יצירות מן הסוג הנדון בחוק זכות יוצרים, מוסברת ומוצדקת על-ידי השאיפה לקדם את הרווחה הכלל-חברתית. כבר בכתביהם של אדם סמית, ג'רמי בנת'האם וג'ון סטיוארט מיל – מראשוני הוגיה של תורת הכלכלה המודרנית – הוכרו זכויות בביטויים ובהמצאות כאמצעי לעידוד תהליכי יצירה, המצאה והפצה של תוצרים בעלי ערך חברתי [ראו: Steven N.S. Cheung, *Property Rights and* (1986) 5 *Inventions*, 8 *RES. L. & ECON.* - THE ECONOMICS OF PATENT AND COPYRIGHT]. בשיטות

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 משפט מודרניות מוגנים ביטויים והמצאות אלה, בהתאמה, באמצעות הכרה בהם תחת דיני
 2 זכויות יוצרים ודיני הפטנטים, המהווים צורות קלאסיות מוכרות היטב של קניין רוחני. הענקת
 3 זכויות בקניין רוחני בכלל וביצירות בפרט – תחת קורת הגג של דיני זכויות יוצרים, נושאת אופי
 4 ציבורי-הסדרתי; הדגש מושם על השגת יעדים חברתיים שבראשם קידום הידע האנושי
 5 [ראו: WILLIAM M. LANDES & RICHARD A. POSNER, THE ECONOMIC STRUCTURE OF
 6 INTELLECTUAL PROPERTY LAW 354, 354-371 (2003); RICHARD A. POSNER, THE ECONOMICS
 7 OF JUSTICE (1981); William M. Landes & Richard A. Posner, *Trademark Law: An*
 8 *Economic Perspective*, 30 J. OF L. & ECON. 265 (1987). וכן: מיכאל ד' בירנהק "דרישת
 9 המקוריות בדיני זכויות יוצרים ושליטה תרבותית" *עלי משפט* ב 347, 352-353 וה"ש 24 (2002);
 10 גיא פסח "הבסיס העיוני להכרה בזכות יוצרים" *משפטים* לא 359, 361-363 (2000)].

11
 12 כפועל יוצא, הזכויות המשפטיות הפרטיות שמוענקות בחוק זכות יוצרים נתפשות כאמצעי בלבד,
 13 ולא כנושאות ערך משל עצמן. נודעת לכך נפקות חשובה לענייננו; המשפט הוא אשר יוצר ומכונן
 14 את הזכויות המשפטיות המוענקות ביצירות שהחוק חל עליהן והוא שמעצב את תוכןן וגבולותיהן
 15 של הזכויות האמורות, באופן שאין לזכויות הללו קיום 'טבעי' שהוא חיצוני למשפט או קודם לו.
 16 תביעה כגון זו שלפני נסמכת אפוא לא על זכות טבעית אלא על זכות שהיא כל-כולה יציר החוק.
 17 אף בשל כך יש לדקדק עם התובעת, ועליה להוכיח ברחל-בתך-הקטנה כי נתונה לה זכות יוצרים
 18 בשידור המפר – בטרם תהא זכאית להישמע בטענת הפרה ובטרם תזכה לסעדים המוקנים בחוק.

19
 20 3. לפי כתב-התביעה נעוצה זכות היוצרים של התובעת בשידור המפר בכך שהוא מהווה יצירה
 21 דרמטית שהופקה על-ידי התובעת, כמוהו כמשדרים אחרים המוקרנים בערוצי התובעת –
 22 'ספורט 1', 'ספורט 2' ו'ספורט HD' [סעי' 1, 2 ו-5 בכתב-התביעה]. כך הוצהר גם בתצהיר וינשטיין
 23 [ת/1 בסעי' 5-6]; וינשטיין הדגיש ש" [...] כל התכנים המשודרים בערוצי התובעת, מופקים על ידי
 24 התובעת ולתובעת זכויות יוצרים בהם" [שם, סעי' 10]. אשר לפעולת ההפקה המיוחסת לתובעת,
 25 נאמר בתצהיר וינשטיין כך [שם, סעי' 7-8]:

26
 27 במסגרת הערוצים משודרים משחקי ספורט שונים וכן שידורים מן האולפנים של
 28 התובעת. למען חוויית הצפייה של צופיה, משקיעה התובעת משאבים וכספים
 29 רבים בהפקת ערוציה, בין השאר, התובעת עושה שימוש בניידות שידור,
 30 מצלמות, פרשנים, שדרנים, ראיונות בתום המשחקים, עזרים טכניים, אמצעים
 31 גרפיים, לרבות עריכת תמונה וזוויות צילום כל זאת עושה התובעת על מנת
 32 להפוך את השידור לשידור חווייתי, מעניין ואטרקטיבי עבור צופיה. התובעת
 33 מפיקה גם סרטונים שונים במסגרת הערוץ שלה, המהווים קדימונים למשחקי
 34 ספורט שהיא מבקשת לשדר.
 35

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 לגרסת התובעת היה השידור המפר הקרנה של משחק כדורגל מהליגה האנגלית (להלן **המשחק**).
2 טענה זו לא נזכרה בכתב-התביעה או בתצהירה של התובעת והועלתה לראשונה תוך כדי שמיעת
3 עדי התובעת בחקירה נגדית. דא עקא, מעדות וינשטיין התחוור שטענת התובעת לזכות בלעדית
4 בשידור המשחק ובהקרנתו בהקרנה פומבית לא נסמכה רק על מעמדה הנטען כמפיקת השידור
5 המפר, בדלת אמותיו של חוק זכות יוצרים. נדבך נוסף שביסוד הזכות הנטענת נשא אופי הסכמי;
6 ביטוי בזכויות התובעת לשדר את משחקי הליגה האנגלית בשטח מדינת ישראל על-יסוד אישור
7 שלטענתה ניתן לה לכך מבעל הזכויות בליגה הזרה.

8
9 בלשונו של וינשטיין: **"התובעת היא המפיקה של שידורי הערוצים שלה, [...] אני יוצר מוצר שלגביו**
10 **יש לי זכות מוחלטת מעבר לאישורים שיש לי מבעלי הזכויות של הליגה האנגלית, האיטלקית, או**
11 **הגרמנית או ליגת העל בארץ"** [עמ' 13 ש' 21-26]. בהמשך עדותו הוסיף עד התובעת וינשטיין וביאר
12 כי זכותה המהותית הנטענת של התובעת בשידור המפר נסמכת על מספר נדבכים: **"התהליך של**
13 **שידור משחק ספורט בישראל הוא שבעל זכויות רוכש את הזכות לשדר בשטח מבעל הזכויות המקורי**
14 **שזה בעלי הליגות למיניהם, הוא מקבל אישור ממושרד התקשורת להפעיל ערוץ וכלי שני הנתונים**
15 **האלה הוא לא יכול לשדר כלום. על זה בעל הערוץ מייצר את היצירה שעליה דיברתי בסעיף 7**
16 **לתצהירי"** [עמ' 14 ש' 9-12].

17
18 מעתה אמור: מן הפן המהותי, כדי להוכיח קיומה של זכות בלעדית לשדר ולהקרין את השידור
19 המפר בהקרנה פומבית נדרשה התובעת להראות כי רכשה את זכות השידור של המשחק בישראל
20 מבעל הזכויות בו בחו"ל, והשקיעה בהפקת השידור שהוקרן בישראל השקעה שבאה לידי ביטוי
21 בתצורתו הסופית של השידור. מן הפן הפורמלי, היה עליה להראות שבמועד הקובע הייתה בעלת
22 היתר שניתן לה על-ידי משרד התקשורת לשדר ולהקרין שידורים מסוג השידור המפר בערוצה.

23
24 כפי שיובהר להלן, התובעת כשלה בהוכחת כל אחד ואחד מן הנתונים הללו.

25
26 4. אשר להיבט הפורמלי, וינשטיין בחר לצרף לתצהירו מספר החלטות שניתנו על-ידי המועצה
27 לשידורי כבלים ושידורי לוויין, מהן יש להסיק לשיטתו כי התובעת היא המפיקה של ערוצה [סעי'
28 10 ונספח 1 ב-ת/1]. בחינה מעמיקה של התיעוד שהגישה התובעת בעניין זה מראה שאין לו כל
29 רלוונטיות למועד הקובע. החלטת מועצה מס' 1.2007-2 מיום 4.1.2007: אישור ערוץ 'ספורט 1'
30 ל'הוט', ניתן אמנם לשידור הערוץ שיופק על-ידי התובעת, אלא שהוטעם בו שתוקפו יפקע בתום
31 עונת המשחקים 2007/2008, תוך מתן סמכות למועצה לבטלו אף במועד מוקדם יותר. הוא אינו
32 רלוונטי למשחק כדורגל זה או אחר ששודר – לטענת התובעת, בשידור 'חי' – בתאריך 12.4.2009
33 המהווה את המועד הקובע. אותו סייג של תקופת תוקף מופיע גם בהחלטת מועצה מס' 3-1.2007

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 מיום 4.1.2007: אישור ערוץ 'ספורט 2' ל'הוט' [שם, בסעי' 10.1]. הוא מופיע, באותו נוסח ואותו
2 מיקום, בהחלטת מועצה מס' 5-1.2007 מיום 4.1.2007: אישור ערוץ 'ספורט 2' לחברת די.בי.אס
3 שרותי לוויין (1998) בע"מ ובהחלטת מועצה מס' 4-1.2007 מיום 4.1.2007: אישור ערוץ 'ספורט 1'
4 לחברת די.בי.אס שרותי לוויין (1998) בע"מ שצורפו על-ידי וינשטיין לתצהירו.
5
6 התובעת לא הציגה כל מסמך או עדות שילמדו על הארכת תוקפן של החלטות המועצה הללו גם
7 לעונות מאוחרות יותר, לרבות זו הרלוונטית לענייננו, וממילא לא הציגה החלטת מועצה שממנה
8 ניתן ללמוד כי היא בעלת מעמד של מפיקת התוכן המשודר בערוצים 'ספורט 1' ו'ספורט 2' במועד
9 הקובע. זהו חסר מהותי, בשים לב לכך שהתובעת היא שבחרה לצרף את החלטות המועצה הללו
10 לשם הוכחת טענתה לזכות בשידור המפר ולהיותה מפיקת התוכן שמשודר בערוצים 'ספורט 1'
11 ו'ספורט 2'. לא בא מצד התובעת כל הסבר שיבאר את אי-הצגתן של החלטות מועצה בנות תוקף
12 לתקופה הרלוונטית. קיומן של החלטות מועצה לתקופה קודמת, וחסרון ביחס למועד שבגיננו
13 הוגש ההליך, אומרים דרשני; נודעת לכך משמעות ראייתית שפועלת לחובת התובעת.
14
15 5. אף הנדבך ההסכמי, קרי – היותה של התובעת בעלת היתר או רישיון לשדר את המשחק,
16 שניתן לה על-ידי בעל הזכויות במשחקי הליגה האנגלית ובשידורים שלהם – לא הוכח כהוא זה.
17 פגם של ממש יש בכך שדבר קיומו של היתר או רישיון כזה לא נזכר בכתב-התביעה או בתצהירו
18 של וינשטיין, ונודע לראשונה רק מתוך עדותו לפני שצוטטה לעיל. ודוק: זכותה של התובעת לבצע
19 מה שעשוי להיחשב כפעולות הפקה ביחס לצילום משחק כדורגל מן הליגה האנגלית עשויה לקום,
20 כך על-פי עדות וינשטיין, בתנאי שהתובעת רכשה את הזכות לשדר את המשחק בישראל מבעליה
21 של הזכות בחו"ל. בהיעדר זכות מוכחת כלפי בעל הזכויות בחו"ל, אין התובעת עשויה להישמע
22 בטענה כי היא רשאית לבצע בשידור פעולה כלשהי – שאם לא כן תיחשב היא עצמה כמפרת זכות
23 של אחר זולתה.
24
25 לא זו בלבד שהפן ההסכמי שנוגע לזכות ולמעמד להם טענה התובעת ביחס לשידור המפר הוסתר
26 בכתב-התביעה ובתצהירו של וינשטיין, ההסכם בין התובעת לבין בעלת הזכויות בחו"ל לא צורף.
27 מדובר במסמך שבנסיבות העניין אין מהותי ממנו; הוא חוליה בשרשרת שעל התובעת להוכיח
28 את כל מרכיביה על-מנת שתוכל להישמע בטענה כי היא בעלת זכות היוצרים הבלעדית בשידור
29 המפר והיחידה שרשאית לשדרו בהקרנה פומבית. אף שוינשטיין טען כי לתובעת זכות בלעדית
30 לשדר את משחקי הליגה האנגלית בשטחי מדינת ישראל, ואף שאישר שיש בנמצא הסכם שמקנה
31 לתובעת את הזכות האמורה – ההסכם לא נזכר, לא גולה ולא הוצג. וינשטיין ביאר את נפקדותו
32 של ההסכם בכך שהוא לא התבקש להציגו [עמ' 9 ש' 15-17, עמ' 14 ש' 18-27]. טעם זה, לאו טעם
33 הוא, ועל חולשתו אין צורך להרחיב את הדיבור. מדובר בהסכם שהצהרת דבר קיומו והצגתו
34 נדרשו להוכחת זכותה הנטענת של התובעת – היא הזכות שניצבת ביסוד ההליך; על כן חלה על

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 התובעת חובה לבאר את דבר קיומו של ההסכם ולהציגו מבלי שהיא תידרש או תתבקש לכך על-
2 ידי מאן דהוא. הסתרת ההסכם ואי-הצגתו על-ידי התובעת הם פגמים שזקפים לחובתה; קמה
3 נגדה החזקה כי היה בהסכם, אילו גולה והוצג, כדי לקדם דווקא את טיעונו של הצד שכנגד [ע"א
4 548/78 פלונית נ' פלוני, פ"ד לה(1) 736, 760 (1980)].

5
6 למעלה מן הצורך יאמר כי אילו סברה התובעת שמתקיים טעם בדין שיתיר לה להימנע מהצגת
7 ההסכם, כי אז היה עליה לטעון לקיומו ולהגיש בשלב קדם-המשפט בקשה מתאימה שתסלול את
8 הדרך לאי-הצגתו, או למצער להצגתו לעיון של בית-המשפט בלבד [ר' למשל סע' 23 לחוק עוולות
9 מסחריות והוראות שבו באשר לדרכי הגשת ראיות שיש בהן סוד מסחרי]. בקשה כזו לא הוגשה,
10 וכאמור – דבר קיומו של הסכם עם צד שלישי שיש לו נגיעה לזכויות של התובעת בשידור המפר
11 לא נודע אלא לעת שמיעת עדותו של וינשטיין בחקירה נגדית.

12
13 6. להתנהלות התובעת בכל הקשור להסתרת קיומו ותוכנו של הסכם שמקנה לה לשיטתה את
14 זכות השידור של המשחק בישראל נודעת נפקות נוספת; אף היא עומדת לתובעת לרועץ ומכריעה
15 את גורל התביעה לשבט. טענת התובעת כי היא בעלת רישיון בלעדי לשדר את משחקי הליגה
16 האנגלית בערוצייה – טענה שיש לה רלוונטיות לשידור המפר נוכח הצהרתו של וינשטיין כי במועד
17 הקובע הוקרן משחק מהליגה האנגלית [עמ' 15 ש' 13-14], משליכה על זהות בעלי-הדין הדרושים
18 לשם הכרעה במחלוקת.

19
20 טענתה האמורה של התובעת על-אודות רישיון בלעדי שניתן לה על-ידי בעלת הזכויות בחו"ל
21 לשדר את משחקי הליגה האנגלית בישראל היא טענה לקיומו של רישיון יחודי בישראל כמשמעו
22 בסעיף 37(ד) לחוק זכות יוצרים (להלן החוק). בהתקיים טענה כזו, היה על התובעת לנהוג על-פי
23 סעיף 54 לחוק, לצרף את בעלת הזכויות בחו"ל שעמה כרתה את הסכם הרישיון כצד להליך דנן,
24 או למצער לבקש מבית-המשפט פטור מלצרפה. זו לשונו של סעיף 54 הנ"ל:

25
26 (א) תובענה בשל הפרת זכות יוצרים רשאי להגיש בעל זכות היוצרים, ואם ניתן
27 לגבייה רישיון ייחודי כהגדרתו בסעיף 37(ד) - גם בעל הרשיון.
28 (ב) תובע המגיש תובענה כאמור בסעיף קטן (א), יצרף כבעל דין כל אדם שזכאי
29 לתבוע לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, ואולם רשאי בית המשפט, לבקשת
30 התובע, לפטור מצירוף בעל דין כאמור.
31

32 לאחרונה נדונה הוראת חוק זו, ותוצאת הימנעותה של התובעת דנן לפעול על-פיה, בהליך אחר –
33 ת"א (חד"י) 13-01-18812 צ'רלטון בע"מ נ' אבו סאח (כב' השופטת אסיף, ניתן ביום 22.12.2013;
34 להלן עניין אבו סאח). בעניין אבו סאח צוטטו כתבי מלומדים, שיש בהם כדי לבאר את טעמה של
35 הדרישה שהובאה בסעיף 54 לחוק. "[...] בכל תביעה המוגשת על ידי בעל רישיון ייחודי, עליו לצרף

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 את בעל זכות היוצרים כבעל דין [...]. הטעם העיקרי לחובה לצרוף בעלי דין כאמור, נובע מכללי
2 מעשה בית דין. אם תתנהל התביעה על ידי תובע אחד, עלול הנתבע להיות חשוף לתביעה נוספת, על
3 אותו מעשה הפרה, מצד תובעים אחדים [...]" [שם, בפסקה 16; ציטוט מתוך תמיר אפורי חוק
4 זכויות יוצרים 436 (2012)]. בעניין אבו סאח הוטעם כי גם מלומדים אחרים מצדדים בגישה לפיה
5 צירוף כל תובע פוטנציאלי לתביעה נדרש כדי להגן על הנתבע מפני כפל תביעות בשל מעשה הפרה
6 אחד [שם]. ודוק: לפי סעיף 54 לחוק אין צירופו של בעל הזכויות הנוסף טעון בקשה מצד הנתבע;
7 התובע הוא שנדרש לנקוט מעשה ולהגיש בקשה על כך, וברי שיש לעשות כן בתחילת ההליך, בעת
8 שנקבעת זהותם של הצדדים לתובענה – ולא בשלבים מאוחרים יותר של הברור.
9
10 התובעת לא מילאה את חובתה לפי סעיף 54 הנ"ל, בין בצירוף בעל הרישיון בשידורי משחקים מן
11 הליגה האנגלית כצד לתובענה ובין בהגשת בקשה לפטור אותה מחובה זו. בעניין אבו סאח העלה
12 הנתבע טענה בדבר אי-צירוף צד דרוש כמצוות סעיף 54 לחוק בשלב מקדמי של הברור; בית-
13 המשפט קיבל את הטענה וקבע כי אי-הצירוף פוגם בכתב-התביעה, באופן שמצדיק את מחיקתו
14 [שם, בפסקה 20]. בענייננו, נודע דבר הסתמכותה של התובעת על רישיון הנוגע לשידור המפר –
15 רישיון שניתן לה לטענתה מאת בעל הזכויות בשידורי הליגה האנגלית – רק בשלב דיוני מתקדם,
16 לעת שמיעת עדיה בחקירה נגדית. חשיפה מאוחרת של נתון מהותי זה בשלב דיוני מתקדם, ללא
17 טעם שיבאר זאת – תוצאתה לא במחיקת כתב-התביעה אלא בדחיית התביעה לגופה.
18
19 7. אף 'פעולות הפקה' ביחס לשידור המפר לא הוכיחה התובעת כלל ועיקר. בסעיף 7 לתצהירו
20 מנה וינשטיין פעולות הפקה נטענות שמבצעת התובעת, והן שמקנות לה את זכות היוצרים בתוצר
21 הסופי שביטוי בשידור המפר. מדובר בטענות שהועלו בעלמא, מבלי שנעשה ולו שמץ של ניסיון
22 לקונקרטיזציה שלהן ביחס לשידור המפר – או להצגת פירוט ותיעוד שיראו כי אכן אותו שידור
23 היה תוצר של פעולות הפקה שכאלה. לא הוצגה כל אסמכתא על-אודות השקעה ולו גם מינימלית
24 שהשקיעה התובעת בהפקת השידור המפר, בין בממון ובין בכוח-אדם. לא הוכח כי ביחס לשידור
25 המפר ננקטו על-ידה אמצעים מאלה שנמנו בתצהירו של וינשטיין. לא הובאה עדות שתקשור בין
26 מופעו של השידור המפר על מרקע הטלוויזיה לבין בחירת זווית צילום כזו או אחרת שיש לזקפה
27 לתובעת. למעשה, לא הוכח כי אותו קטע של השידור המפר שתועד במצלמת החוקר כלל 'עזרים
28 טכניים, אמצעים גרפיים, לרבות עריכת תמונה וזוויות צילום' מן הסוג שנדון בתצהיר וינשטיין.
29
30 על-מנת להרים את הנטל ולהראות שהשידור המפר הוא תולדה של שימוש בפעולות הפקה פְּאֵלָה
31 שמנה וינשטיין נדרשה עדות מפורטת, נתמכת במסמכים, של בר-סמכא – וינשטיין עצמו או גורם
32 אחר שמעסיקה התובעת לשמן של אותן 'פעולות הפקה' – שיבחן את השידור המפר ויפרט כיצד
33 באה בו לידי ביטוי פעולת הפקה זו או אחרת. עדות כזו לא הובאה לפני. אף בעניין זה, כבעניינים

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 אחרים מהותיים לתביעה, נותר טיעונה של התובעת כללי, ולא נעשה מאמץ לקשור אותו ליצירה
 2 הספציפית שלהפרת הזכויות בה נטען. אין צורך לומר שלשם הוכחת תביעה כזו שלפני אין די
 3 בטיעון עקרוני, ונדרשות לשם כך ראיות קונקרטיות דווקא – ראיות שכמותן לא הציגה התובעת.
 4 הימנעותה של התובעת לזמן למתן עדות גורם כלשהו שעסק עבורה בהפקת השידור המפר מעלה
 5 סימני שאלה; מדובר בעדים שמועסקים עבור התובעת ולכאורה זמינותם להעיד עבורה גבוהה.
 6 נגד התובעת פועלת אפוא החזקה כי היה בעדות כזו, אילו נשמעה, כדי לפגוע בגרסתה-שלה [ע"א
 7 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה(4) 651, 658-659 (1991)].

8
 9 8. למעשה, התובעת השליכה יהבה על עדות לקונית וכללית של וינשטיין, בכל הקשור למעמדה
 10 כבעלת זכות יוצרים בשידור המפר על-בסיס טענתה להיותה מפיקת השידור. כשעומת וינשטיין
 11 עם הראיות שהציגה התובעת והתבקש להסביר כיצד הן עשויות לבסס את טענת התובעת כי היא
 12 בעלת זכות יוצרים בשידור המפר ענה כך: "אני לא צריך זכויות בשביל לייצר את היצירה שלי" [עמ'
 13 14 ש' 5]. וינשטיין והחוקר, עדה הנוסף של התובעת, לא הוכיחו שביחס לשידור המפר בכלל – או
 14 ביחס לקטע הקצר שלו שתועד במצלמת החוקר (להלן **הקטע המתועד**) – ננקטו על-ידי התובעת
 15 'פעולות הפקה' כלשהן. בקטע המתועד אין קדימון, אין סטטיסטיקה, אין גרפיקה, ובהקרנתו לא
 16 ניתן לשמוע שדרן או פרשן בשפה העברית [השוו לעדות וינשטיין בעמ' 13 ש' 22-25].

17
 18 ביחס לאותו חלק של השידור המפר שהקרנתו בבית-העסק תועדה בצילום על-ידי החוקר, לא
 19 ידע וינשטיין לזהות ולו גם שדר אחד 'של התובעת' שניתן לקלוט את דבריו, אף לא לנקוב בשמות
 20 שדרים דוברים שהם 'שדרי התובעת' [עמ' 17 ש' 16-19]. צפיתי בקטע המתועד שוב ושוב, באולם
 21 בית-המשפט ופעמים נוספות לשם מתן פסק-הדין. איכות ההקלטה ירודה, בלשון המעטה. צילום
 22 הטלוויזיה והשידור המופיע בה נעשה מרחוק, באופן שמאפשר לזהות כי השידור נסב על משחק
 23 כדורגל – אך לא מעבר לכך. לא ניתן להבחין בליווי של השידור בעברית – מהסוג שפורט על-ידי
 24 התובעת בגדרן של 'פעולות הפקה', וגם לא באמצעי ויזואלי מיוחד שיעיד על עריכה. כאמור, אין
 25 לפני עדות מטעם התובעת שתצביע על סממני הפקה בשידור המפר בכלל ובקטע המתועד בפרט.

26
 27 9. יפים בהקשר זה דברים שנאמרו בת"א (חד') 14787-10-12 צ'רלטון נ' א.מת גורמה בע"מ
 28 (30.3.2014) [כב' השופטת אסיף, שם, בפסקות 26-27; ההדגשה במקור]:

29
 30 **ודוק, למעט ציון כאמור של זהות התכנית ששודרה, לא הציגה התובעת כל**
 31 **ראייה לזכויותיה ביצירה. לא מכוח רישיון, לא מכוח הסכם, ולא מכוח הפקה.**
 32 **זאת בשונה, למשל, מעניין Tele Event, שם הוכח כי לתובעת זכות יוצרים**
 33 **בשידור ספציפי של משחקי ווימבלדון בשנים 1989-1993; ובעניין ת"א**
 34 **1094/07 (מחוזי ת"א) צ'רלטון נ' טלראן [...] (להלן: פס"ד טלראן), שם הוכחה**
 35 **זכות יוצרים בשידור משחקי מונדיאל 2006 - כל אלה מכוח הסכמים מפורשים**

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 שפורטו במסגרת אותם הליכים, ולאחר שפורטו לפרטי פרטים מהות השידורים
 2 ו/או ההפקה הספציפית. ב"כ התובעת הביא, בסעיף 24 לסיכומיו, מדנ"א
 3 6407/01 ערוצי זהב נ' Tele Event, פ"ד נח(6) בסעיף 27 לפסה"ד: "אין
 4 חולקים לפנינו כי שידוריהם של משחקי הטורניר בטלוויזיה זוכים - על דרך
 5 העיקרון - להגנה בדין זכות יוצרים... הנחתנו היא זו, כי קיימת על דרך העיקרון
 6 זכות יוצרים בשידורי הטורניר". ואכן, כפי שגם פורט לעיל בהרחבה, בעיקרון
 7 שידור מסוגו של זה נשוא ענייננו, יכול לזכות להגנת זכויות יוצרים, ואולם יש
 8 לפרט ולהוכיח כי לא רק בעיקרון אלא באופן פרטני וספציפי ובמקרה הנוכחי,
 9 מדובר בשידור המקנה לתובעת זכות יוצרים.

10
 11 כך אף בענייננו. התובעת נסמכה על פסקי-דין שאינם ממין העניין הנדון כאן. כך באשר לבג"ץ
 12 699/06 עו"ד ישראלי נ' משרד התקשורת [30.5.2006], שנסב על רישיון שרכשה התובעת לשדר
 13 בארץ את משחקי אליפות העולם בכדורגל (יהמונדיאל'), וכך גם באשר לת"א (מח' ת"א) 1094/07
 14 צ'רלטון בע"מ נ' טלראן-תקשורת (1986) בע"מ [19.5.2011], שאף בו נסמכה הטענה לזכויות
 15 התובעת בשידור המפר על זכות שרכשה מצד שלישי לשדר בישראל את משחקי המונדיאל. אף
 16 וינשטיין נאלץ להודות שהפנייתו אל האסמכתות הללו בתצהירו נסמכה על דמיון דל ביניהן לבין
 17 המקרה דנן [עמ' 9 ש' 9-22]. יש לתמוה על כך שהתובעת השליכה יהבה על הפניה לאסמכתות,
 18 חלף הצגת ראיות טובות ומבוררות שיראו כי היא זו שאכן הפיקה את השידור המפר.

19
 20 10. גם מבחינה נוספת לא הוכחה זכות של התובעת בשידור המפר, שעליה תבסס את תביעתה.
 21 התובעת כלל לא ביארה בראיותיה הראשיות מהו משחק הכדורגל שנצפה בשידור המפר, בגדרה
 22 של איזו ליגה הוא התקיים ומי הקבוצות שהתמודדו בו. אין למצוא כל אמירה על כך לא בתצהיר
 23 וינשטיין ואף לא בתצהירו של בן יוסף.

24
 25 זכות יוצרים מתקיימת ב"יצירה" כהגדרתה בחוק. 'הזיהוי' היחיד באשר לטיב היצירה שלגביה
 26 יוחסה לנתבע הפרה בא מצד התובעת בהצגת הדיסק שעל-גביו תיעד החוקר את הקטע המתועד.
 27 בתצהיר וינשטיין, בתצהיר החוקר ובדו"ח שמילא החוקר לבקשת התובעת ביום בו ביקר בבית-
 28 העסק לא נרשמו פרטיו של המשחק שהוקרן בשידור המפר ולא צוין באיזה מערוצי התובעת הוא
 29 שודר. הדברים תמוהים בלשון המעטה. החוקר נדרש למלא דו"ח בקשר עם ביקורו בבית-העסק,
 30 על-גבי מסמך מודפס שנמסר לו בידי התובעת. במסמך נדרש החוקר לציין, במקום יעודי שנקבע
 31 לכך, מהו אירוע הספורט ששודר, באיזה מערוצי התובעת הוא שודר, ומה תיאור האירוע. החוקר
 32 נמנע מלמלא את הפרטים הללו בדו"ח [נספח 1א ל-2]. יש לתמוה על כך שחוקר נשלח לבצע
 33 משימה, מצטייד בדו"ח חקירה שאותו עליו למלא – אך את חלק הארי של פרטיו המהותיים אינו
 34 ממלא. מסירת דו"ח מוכן לחוקר למילוי סותרת מניה וביה את טענתו של החוקר כי באותה עת
 35 לא נדרש בידי התובעת למלא את הפרטים האמורים בו; אם נכללו אותם פרטים בדו"ח המודפס
 36 מראש שנמסר לו ושאותו היה עליו למלא, פשיטא שהייתה גלומה בכך דרישה כי הלה יקפיד

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

- 1 וימלא את כל פרטיו [עמ' 33 ש' 25-30, עמ' 40 ש' 9-24]. בהשערותיו של החוקר מעל דוכן העדים
2 באשר לזיהוי המשחק שתועד בקטע שצילם אין די כדי להשלים את שהחסיר בעריכת הדו"ח,
3 ומה גם שעדותו בעניין זה נמסרה בשפה רפה ולא בוטחת או חד-משמעית [עמ' 34 ש' 1-9].
4
5 כשם שוינשטיין הסתפק בתצהירו בטענות כלליות, כך נהג גם החוקר. אף שאין מחלוקת שלטענת
6 התובעת עצמה הוקרן בעת ביקורו של בן יוסף בעסק משחק כדורגל אחד באחד מערוצי התובעת,
7 בתצהירו ננקטה לשון רבים עמומה שייחסה לנתבע הקרנה של "שידורי ספורט מערוצי התובעת".
8 יש בכך ניסיון להגזמה והאדרה שאינו ממין העניין ושאינו תואם את התשתית הראייתית שעליה
9 נסמכו טיעוני התובעת [ר' סע' 4 ב-ת/2, וכן שם בסע' 5]. באותן הגזמה והאדרה לקה גם תצהירו
10 של וינשטיין – שאף הוא יחס לנתבע שידורים פומביים של יצירות מוגנות בערוצי התובעת, בלשון
11 רבים [סע' 16 ב-ת/1]. נותן תצהיר המוגש לבית-המשפט, ראוי לו שידקדק ויזהר בלשונו ויקפיד
12 על תיאור המציאות העובדתית לאשורה, ללא הגזמה וללא האדרה.
13
14 11. לשם הוכחת זכות יוצרים בשידור המפר היה על התובעת להוכיח ברחל-בתך-הקטנה באיזה
15 משדר מדובר, מה התוכן שהוקרן בו – ובענייננו, מה פרטי המשחק שהוקרן, מי היו הצדדים לו
16 ואיזו היא הליגה בה התקיים. עוד היה עליה לבאר באיזה מערוצי שודר המשחק ולהציג לוח
17 שידורים למועד הקובע אשר יראה כי המשחק אכן הוקרן באותו יום בערוץ התובעת, בשידור
18 'חי'. דבר מכל אלה לא נעשה, מבלי שניתן לכך טעם והסבר. לא רק בתצהירי התובעת נפל חסר
19 בעניין זה אלא גם בקטע המתועד – שכן איכותו ירודה ולא ניתן לזהות מתוך צפייה בו אם בכלל
20 מדובר בערוץ של התובעת ואם עסקינן בשידור 'חי', אם לאו.
21
22 בעדות וינשטיין בחקירה הנגדית לא היה כדי להשלים את שהחסיר בתצהירו. הוא טען שמדו"ח
23 החוקר עולה כי השידור המפר נסב על משחק מן הליגה האנגלית, אלא שבדו"ח החוקר לא נאמר
24 על כך דבר. משעומת וינשטיין עם דו"ח החוקר ביקש להישמע בטענה כי בעת שהוגש לו דו"ח
25 החוקר ביצעה התובעת בדיקה על-אודות התוכן ששודר בערוצי במועד הרלוונטי. לבדיקה כזו
26 ולממצאיה אין זכר בתצהירו. אף שניתן היה לנקוב בפרטי המשחק ולהציג לוח שידורים שילמד
27 כי הוא הוקרן במועד בו ביקר החוקר בבית-העסק, נמנעה התובעת מכך [עמ' 15 ש' 13 - עמ' 16
28 ש' 21]. לא ניתן לשעות לטענתו של וינשטיין כי מאחר שכל שידור בערוצי התובעת מופק על-ידה,
29 אין צורך בהוכחת טיבו של השידור המפר הספציפי; כאמור טענת ההפקה לא הוכחה כלל ועיקר.
30
31 וינשטיין ביאר כי התובעת אינה נוקטת פעולות אכיפה אם ההקרנה הפומבית המיוחסת לנתבע
32 נסבה על אירוע ספורט שאינו מוקרן בשידור 'חי' [עמ' 26 ש' 28-29]. בתצהירו נטען כי השידור
33 המפר היה שידור ישיר [סע' 16 ב-ת/1]; יחד עם זאת אישר וינשטיין כי צופה מן השורה בקטע
34 המתועד לא יוכל לזהות בו סימן המעיד על כך שמדובר בשידור 'חי' [עמ' 27 ש' 28 - עמ' 28 ש' 6].

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 החוקר אף הוא אישר שהסרטון ובו הקטע המתועד איננו בעל רזולוציה טובה [עמ' 41 ש' 1-3].

2 כאשר נדרש וינשטיין להסביר כיצד אם כן ניתן להיוודע אם השידור המפר שתועד על-ידי החוקר

3 היה שידור ישיר, השיב כך: "כי אם זה לא היה בלייב החוקר לא היה מתעד את זה. אלימינציה" [עמ'

4 27 ש' 9]. מדובר בטענה שאינה עשויה לעמוד; היה על התובעת להביא ראיה אובייקטיבית לכך

5 שבבית-העסק הוקרן, ותועד, שידור מסויים בערוץ מסויים, ולהראות – כגון באמצעות הצגת לוח

6 משדריה לתאריך הרלוונטי – כי אותו שידור היה ישיר.

7

8 התובעת, טרם הגשת תביעה, משגרת חוקר פרטי על-מנת לתעד את מעשה ההפרה, במילוי דו"ח

9 ובתיעוד חזותי של השידור המפר. בענייננו הדו"ח מולא באופן חסר והתיעוד החזותי בעל איכות

10 לקויה בכל הקשור לזיהוי השידור המפר ותכניו. יש בכך כדי ללמד שלשיטת התובעת עצמה אין

11 די בעדות מכלי שני – עדותו של החוקר – על-אודות הדברים שראה בבית-העסק. נוכח חולשתן

12 של הראיות שהוצגו, וחסרונן הבולט של ראיות אחרות שניתן היה להציגן ולא הובאו, אין מנוס

13 מלקבוע שלא הוכחו די הצורך פרטיו של השידור המפר שילמדו על כך שבהקרנתו על-ידי הנתבע

14 הופרה זכות של התובעת.

15

16 12. באין הוכחת זכות – אין מקום להידרש לטענה על-אודות הפרת הזכות בידי הנתבע, ואף לא

17 לנזק הנטען שפיצוי בגינו ביקשה התובעת לקבל. די באמור לעיל כדי להוביל לדחיית התובענה,

18 בשל כך שלא הוכחה זכות היוצרים הנטענת של התובעת בשידור המפר, ואף לא הוכחו די הצורך

19 טיבו ומאפייניו של אותו שידור. כפועל יוצא יש לדחות גם את ההודעה לצד שלישי בציר היחסים

20 שבין הנתבע לבין הוט.

21

22 נותר עוד לדון בשני עניינים: האחד, צירוף ראיות חדשות לסיכומים בידי הנתבע, והשני – סוגיית

23 ההוצאות בגין ההודעה לצד השלישי.

24

25 13. לסיכומיו צירף הנתבע שלושה מסמכים חדשים שלא נזכרו קודם לכן ולא צורפו לראיותיו;

26 מטרתם להראות שבמועד הקובע לא שודר בערוצי התובעת המשחק שבשמו נקב החוקר, בעדותו

27 בחקירה נגדית, כמשחק שנחזה בקטע המתועד. התובעת התנגדה לצירופם של המסמכים הללו.

28 הנתבע לא ביקש וממילא לא קיבל את רשות בית-המשפט לצרף מסמכים חדשים לסיכומיו, אף

29 לא ביקש להביא ראיות הזמה בתום פרשת התביעה. צירוף ראיות לסיכומים הוא מעשה פסול

30 מיסודו. יש בו כדי לשלול מן הצד שכנגד את הזכות היסודית להעמיד את מגיש הראיה לחקירה

31 נגדית. הנספחים שצורפו לסיכומי הנתבע יוצאו אפוא מתיק בית-המשפט והם אינם חלק מן

32 התשתית העובדתית שעל-יסודה יוכרע הדין [ע"א 759/81 ברש נ' עו"ד ירדני, מא(2) 253, 270

33 (1986)] בשל צירופם שלא כדין ישלם התובע לאוצר המדינה סך של 3,500 ₪, תוך שלושים יום מן

34 המועד בו יומצא לו פסק-הדין.

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 11-04-7159 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1
 2 14. חרף דחייתה של ההודעה לצד שלישי, מחמת דחיית התובענה העיקרית ולא לגופה, מצאתי
 3 שאין מקום לעשות צו להוצאות בציר היחסים שבין הנתבע להוט. קיים טעם לפגם בכך שהצד
 4 השלישי מתקין תשתית וציוד בבית-עסק מבלי להחתיים את המזמין על הסכם יעודי שיתייחס
 5 לכך שמדובר בהתקנה בבית-עסק – ותחת זאת עושה שימוש בחוזה אחיד שנועד להתקנה ביתית.
 6 אגב כך נכלל באותו הסכם, עליו חתם גם הנתבע, הסעיף הבא, שצוטט בתצהירה של עדת הוט:

7
 8 **מובהר כי שידורי הכבלים מיועדים אך ורק לצפייה של הלקוח, בני משפחתו**
 9 **ואורחיו, בבית הלקוח; הלקוח לא ישתמש ולא יאפשר לאחר להשתמש בשידורי**
 10 **הכבלים לצרכים מסחריים או להשמעה פומבית, אלא אם כן ניתנה לכך הסכמה,**
 11 **מראש ובכתב, חתומה בידי החברה, בתנאים שהיא תקבע.**
 12 [סעי' 5 ב-6/ג; ההדגשה הוספה].

13
 14 נוסח זה, פרי בחירתה של הוט, מעלה תהיות. טכנאי מטעמה נשלח לבצע התקנה במה שנחזה
 15 בגלוי להיות בית-עסק. הוא מתקין את הציוד בבית-העסק ובאותה נשימה מחתיים את הלקוח על
 16 התחייבות לפיה לא ינצל את הציוד אלא לשם צפייה בביתו. מדובר בסעיף מוקשה, תמוה, ועדת
 17 הצד השלישי לא ידעה לבארו [עמ' 52 ש' 24 עד עמ' 53 ש' 15]. אף הסיפא לאותו סעיף לוקה בכך
 18 שהצד השלישי אינו רשאי להתיר למי מלקוחותיו ביצוע של הקרנה פומבית, וזכות זו שמורה
 19 לבעלי תוכן כדוגמת התובעת; עדתה של הוט אישרה את הדברים בפה מלא [עמ' 55 ש' 14-22]. יש
 20 טעם לפגם בכך שהסכם ההתקשרות של הוט טומן בחובו אמירות מתעתעות שכאלה, שעשויות
 21 להתפרש על-ידי קורא הדיוט ככאלה שהופכות את הסעיף בכללותו לחסר משמעות ורלוונטיות
 22 ביחסי הצדדים. קשה להלום שהתקשרותה של הוט עם לקוחותיה לא תעשה על בסיס הסכם
 23 אחד היאה לבית-מגורים והסכם נפרד ושונה המותאם לבית-עסק, כשבכל אחד מהם תיכללנה
 24 הוראות מתאימות לסוג ההתקנה שבוצעה בפועל ולטיבו הממשי של אתר ההתקנה. תקלות אלה
 25 בהסכם ההתקשרות שנחתם בין הנתבע לבין הצד השלישי מוליכות לתוצאה של דחיית ההודעה
 26 לצד שלישי ללא חיוב בהוצאות.

ג. סיכומם של דברים

27
 28
 29
 30 התביעה העיקרית נדחית. התובעת תשלם לנתבע את הוצאות ההליך בסך 2,000 ₪ ובנוסף שכ"ט
 31 עו"ד (כולל מע"מ) בסך של 10,030 ₪, שניהם ליום פסק-הדין.
 32
 33 ההודעה לצד השלישי נדחית ללא צו להוצאות.

בית משפט השלום בחדרה

22 יוני 2014

ת"א 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' בן-תורה ואח'

בפני: כב' השופטת קרן אניספלד

1 הנתבע ישלם לאוצר המדינה סך של 3,500 ₪ בשל צירוף ראיות לסיכומיו שלא כדין.

2

3 כל סכום מאלה הנקובים לעיל ישולם תוך שלושים יום מן המועד בו יומצא פסק-הדין, שאם לא

4

כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום פסק-הדין ואילך עד מועד התשלום בפועל.

5

6

המזכירות תמציא את פסק-הדין לצדדים.

7

8

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ד, 22 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

9

קרן אניספלד, שופטת

10

11

12

13

14

15

16

